

Offentligheden. Sagen er blevet tilrettelagt ved et Angreb paa Kuludvalgene, hvilket blandt andet er den tydelige Aarsag til den Artikel i „Børsen“, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder er saa misfornøjet med; thi „Børsen“s Artikel er jo intet andet end en Besvarelse af et i Forvejen fra Ministeriets Kredse inspireret Angreb (*Ministerens for offentlige Arbejder: En vildledende Besvarelse*). Jeg kender ikke „Børsen“s Artikel og har derfor slet ikke henholdt mig til den i de Ting, jeg har fremdraget, og skal heller ikke diskutere om den; men Kendsgerningen er den, at der kom et fra Ministeriets Kredse inspireret Angreb paa Kuludvalget, som altsaa er blevet besvaret i „Børsen“. Dette finder jeg lidet passende; men helt bortset fra, hvilke Grunde Indenrigsministeren har til at forholde os Dokumenter, er det ikke hans Ret at gøre det. Naar han spørges om Oplysninger om denne Sag, har han ingen som helst politisk eller parlamentarisk Ret til at fortie vigtige Punkter med Hensyn til Sagen. Og det nytter ikke noget at ville søge at komme udenom dette. Udtalelser fra den danske Gesandt i Amerika om Misstemningen overfor den danske Kulpolitik og Udtalelser fra den af Indenrigsministeren selv til Amerika sendte Udsending om den samme Misstemning, de hører ogsaa med, naar man skal have en Belysning af, hvorledes denne Sags Forhold virkelig er. De kan slet ikke undværes.

Den højtærede Indenrigsminister, som til Slut søgte at komme tilstrækkelig højt op, siger, at hvis man var gaaet Statskøbenes Vej, hvis man havde fulgt de Forslag, som var kommet fra Amerika, var det gaaet meget værre. Men den højtærede Indenrigsminister, som jo kender disse Forslag, ved, at der aldeles ikke var Tale om Statskøb. I Forslagene fra Amerika tales der om Fælleskøb; der tales om at undgaa den Maade, hvorpaa Handelen sker, at Agenterne stormer frem den ene efter den anden med deres Tilbud og derigennem driver Priserne op; derfor ønsker man en Centralisering. Der tales aldeles ikke om Statskøb. Derfor har jeg ogsaa gjort opmærksom paa, at det, Den overordentlige Kommission taler om, er først og fremmest Centralisering; det er om Planmæssighed og ikke, om Formen bliver Statskøb eller ej. Og endelig til

syvende og sidst er jo Forholdet netop dette, at Staten selv blev den store Køber, og at det er Staten, som kommer til at sidde med alle Smerterne. Fejlen er den, at Staten har købt netop paa den Maade, som man i Amerika fraraadede, nemlig ved at lade Agenterne styrte over hinanden. Hvis man havde fulgt Raadene fra Amerika og ladet Staten købe paa ordnet og planmæssig Maade, var Vanskelighederne ikke blevet det, de nu er blevet; saa var der ikke blevet den Prisdrevning, hverken i Amerika — som vi naturligvis kun har kunnet yde et lille Bidrag til ved Siden af andre Stater — og heller ikke paa den amerikanske Valuta her i Danmark, som den højtærede Minister for offentlige Arbejders Kulindkøb i Forening med den højtærede Landbrugsministers til de private overladte Foderstofkøb har foraarsaget.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder sagde, at mærkeligt nok kunde jeg ikke forstaa, hvad han havde sagt i December, skønt det jo dog var ganske tydeligt. Nej, nu maa den højtærede Minister undskylde; naar selv Statsministeren ikke forstod det paa anden Maade, end jeg har forstaaet det, saa kommer man ikke udenom, at hans Udtalelser ikke har været klare. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder siger, at han ikke kan huske Statsministerens Udtalelser. Nej, det kan jeg godt forstaa; thi ellers havde han ikke vovet sig ind paa en saa letsindig Paastand som den, at hans Udtalelser har været tydelige. Men der er heldigvis nogen, der kan huske det, og det er Rigsdagstidenden, og derfor læste jeg op af Rigsdagstidenden, hvad det var, Statsministeren havde sagt. Statsministeren gaar ganske simpelt ud fra, at Købene fra i Sommer vil være i det væsentlige opbrugte den 1. April. Men det, vi har faaet oplyst af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, er, at de varer ca. 9—10 Maaneder derudover.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder gav den gunstige Oplysning, at de Tal, han havde angivet med Hensyn til Priserne for det kommende Aar, de 185 Kr. pr. Ton Kul, skulde nok holde, saaledes at vi altsaa ikke behøvede at frygte noget yderligere Underskud paa det Punkt. Nu er det jo ikke rart for Statsbanerne i hele det følgende Aar at skulle